

Overweging 20 september 2015

In had vanmorgen Marianne Thieme of Jesse Klaver kunnen uitnodigen om hier te staan. Daar waar veel van hun collega's het over inkomensplaatsjes hadden, over economie, over welvaart, hadden zij het, alhoewel ik het niet met alles wat ze zeiden eens ben, het naar mijn mening over welzijn.

Ik had ook kunnen volstaan met het draaien van Michael Jackson met 'planet earth' maar dat doen we straks als wij het brood voor onderweg breken en delen met elkaar.

Beste mensen,
Zuster aarde protesteert om het kwaad dat wij haar hebben aangedaan, vanwege het onverantwoorde gebruik en het misbruik van de goederen die God in haar heeft gelegd. Wij zijn opgeroeid met het idee dat wij haar eigenaar en heer zijn, bevoegd om haar te plunderen.

Het geweld dat in het hart van de mens aanwezig is, wordt ook zichtbaar in de ziektesymptomen die wij in de bodem, het water, de lucht en de levende wezens gewaarworden. Daarom is er onder de meest in de steek gelaten en slecht behandelde armen ook onze onderdrukte en verwoeste aarde, die "kreunt en barensweeën lijdt" Wij vergeten dat wij zelf aarde zijn. Ons lichaam zelf wordt gevormd door de elementen van de planeet, haar lucht geeft ons adem en haar water schenkt ons leven en verkwikt ons.

"Wees geprezen, mijn Heer", zong de heilige Franciscus van Assisi in het Zonnelied. In dit mooie lied herinnerde hij ons eraan dat ons gemeenschappelijke huis ook als het ware een zuster is met wie het bestaan delen, en als een mooie moeder die ons in haar armen neemt: "Laudato Si, U zij de lof, mijn

Heer, om onze zuster aarde, die ons voedt en leidt en verscheidene vruchten voortbrengt met kleurrijke bloemen en gras”.

Zo begint de encycliek van Paus Franciscus. En hij maakt meteen zijn punt: we hebben de aarde, de schepping door ons gedrag geweld aan gedaan, onrecht aangedaan en tekort gedaan door ons hebberigheid, ons egoïsme en .... En daarom deze uitgaven van de Missionaire Agenda met dit themanummer aan het begin van de vredesweek ... is er zoveel onvrede in de wereld die tot oorlog, geweld en onvrede leidt.

Ik ga niet de encycliek behandelen. Het lijkt me dat wie dat wil, deze maar eens doorlezen moet. Ik haal enkele zaken aan en plaats ze in het licht van de evangelietekst van vandaag en de vredesweek met als thema 'vrede verbindt'.

De urgente uitdaging om ons gemeenschappelijke huis te beschermen omvat de bezorgdheid om heel de mensenfamilie te verenigen in het zoeken naar een houdbare en integrale ontwikkeling, aangezien wij weten dat de dingen kunnen veranderen. De Schepper laat ons niet in de steek, Hij trekt zich nooit terug van zijn plan van liefde, Hij heeft er geen spijt van dat Hij ons heeft geschapen. De mensheid heeft nog het vermogen samen te werken om ons gemeenschappelijke huis te bouwen.

In zijn encycliek spreekt de paus zijn dankbaarheid uit naar allen die strijden voor dat gemeenschappelijk huis en daarmee naar een menswaardige wereld voor allen, en met name de armsten die de grootste tol betalen voor ons onverantwoordelijke gedrag in dat deel van de wereld waarin we denken dat we zoveel mogen nemen als we nu nog steeds doen.

De paus telt dat niet alleen zuster aarde ons smeekt om herbezinning maar ook dat de jongeren van ons een verandering eisen . Zij vragen zich af hoe het mogelijk is dat men pretendeert aan een betere toekomst te bouwen zonder te denken aan de milieucrisis en het lijden van hen die worden buitengesloten.

De paus doet een dringende oproep tot een nieuwe dialoog over de wijze waarop wij bouwen aan de toekomst van de planeet. Wij hebben behoefte aan een gesprek dat ons allen verenigt, omdat de uitdaging van het milieu die wij meemaken, en de menselijke wortels ervan ons aangaan en ons allen raken.

De wereldwijde ecologische beweging heeft al een lange en rijke weg afgelegd en talrijke groepen burgers doen ontstaan die een bewustwording hebben bevorderd. Helaas zijn veel inspanningen om concrete oplossingen te zoeken voor de milieucrisis vaak gefrustreerd, niet alleen door de weigering van de machtigen, maar ook door het gebrek aan belangstelling van de anderen.

Gedragingen die ook onder gelovigen de wegen voor een oplossing in de weg staan, gaan van de ontkenning van het probleem tot onverschilligheid, gemakzuchtige berusting of blind vertrouwen in technische oplossingen. Wij hebben een nieuwe universele solidariteit nodig. Zoals de bisschoppen van Zuid-Afrika hebben gezegd, "zijn de talenten en het engagement van allen nodig om de door de mens aan de schepping van God toegebrachte schade te herstellen".

Zo aan het begin van de vredesweek, is dit thema een uitdaging voor eenieder. Ooit zeiden de mensen van Pax Christi: er is geen weg naar vrede maar vrede is de weg. Zo

mogen we ook stellen dat goed rentmeesterschap de weg is en dat we niet moeten stellen dat we op weg moeten naar goed rentmeesterschap.

Vrede is de weg, goed rentmeesterschap is de weg, sluit namelijk in dat er al vrede is, dat er al goed rentmeesterschap is. Niet overal, niet bij iedereen maar er is vrede, er is goed rentmeesterschap ... we moeten dit alleen duidelijk belichten, de weg die vrede heet en de weg die goed rentmeesterschap heet moet onderhouden worden, geplaveid worden opdat allen die weg willen bewandelen.

Niemand mag zich aan die weg onttrekken en zij die naast die weg lopen dienen overtuigd te worden dat dit de enige weg is op weg naar zuster aarde die er ook nog is voor onze kinderen en kleinkinderen.

De teksten in deze dienst wijzen allen die kant op. In het evangelie horen we: dat we ons niet groter moeten wanen dan we zijn. Aansluitend bij de woorden in Laudato Si: we moeten ook met betrekking tot zuster aarde het idee loslaten dat wij haar eigenaar en heer waren, bevoegd om haar te plunderen.

Nee, kijk naar dit kind zegt Jezus. Alles wat je voor de minste, alles wat je voor zuster aarde doet, doe je voor mij, doe je voor God die Franciscus in zijn Zonnelied begroette als Weest geprezen, Heer, om onze zuster aarde, die ons voedt en leidt en verscheidene vruchten voortbrengt met kleurrijke bloemen en gras".

Mag onze opdracht voor vandaag, morgen en de tijd die voor ons ligt zijn: werk mee aan ons gemeenschappelijk huis opdat voor allen levende wezen, voor zuster aarde toekomst is door

dienstbaar te zijn aan ons gemeenschappelijk huis opdat er vrede en toekomst is voor alles en allen.

Dat het zo mag zijn dat wij met zijn allen be-amen en waarmaken: Laudato Si